

31989L0107

11.2.1989.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 40/27

PADOMES DIREKTĪVA 89/107/EEK**(1988. gada 21. decembris)****par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas piedevām, ko atļauts izmantot cilvēku uzturā**

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atziņumu ⁽²⁾,

tā kā atšķirības valstu tiesību aktos attiecībā uz pārtikas piedevām un to izmantošanas nosacījumiem kavē pārtikas produktu brīvu apriti; tā kā tās var radīt negodīgas konkurences apstākļus, tādējādi tieši ietekmējot kopējā tirgus izveidi vai darbību;

tā kā tādēļ šie tiesību akti ir jātuvina;

tā kā šīs prasības jāiekļauj vispārējā direktīvā, ko vajadzības gadījumā ievieš pakāpeniski;

tā kā par direktīvā aptverto pārtikas piedevu kategoriju sarakstu pieņemšanu atbild Padome, kas pieņem lēmumu saskaņā ar Līguma 100.a punktā noteikto procedūru;

tā kā šādām kategorijām piederošu pārtikas piedevu izmantošana jāatļauj, vienīgi pamatojoties uz pieņemtiem zinātniskiem un tehnoloģiskiem kritērijiem, ko nosaka Padome;

tā kā, pieņemot piedevu sarakstus un nosacījumus to izmantošanai, jāapspriežas ar Pārtikas zinātnisko komiteju, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 74/234/EEK ⁽³⁾, pirms tiek pieņemti noteikumi, kas var ietekmēt sabiedrības veselību;

tā kā jābūt iespējai atļauto piedevu sarakstu pielāgot zinātnes un tehnikas attīstībai; tā kā minētajā gadījumā papildus procedūras noteikumiem, kas pieņemti ar Līgumu, lietderīga var būt arī sistēma, kas ļautu dalībvalstīm sekmēt Kopienas risinājuma meklēšanu, pieņemot valstu pagaidu pasākumus;

tā kā tīrības kritēriju noteikšana attiecībā uz šādām pārtikas piedevām un analīzes un paraugu ņemšanas metožu izstrāde ir tehniski jautājumi, kas jāuztic Komisijai;

tā kā, pamatojoties uz šo direktīvu, būs jāgroza pašreizējie Kopienas noteikumi par krāsvielām, konservantiem, antioksidantiem un emulgatoriem, stabilizētājiem, biezinātājiem un recinātājiem;

tā kā visos gadījumos, kad Padome pilnvaro Komisiju īstenot noteikumus attiecībā uz pārtikas produktiem, ir jāparedz procedūra, kas izveidotu ciešu sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju Pastāvīgajā pārtikas produktu komitejā, kura izveidota saskaņā ar Komisijas Lēmumu 69/414/EEK ⁽⁴⁾;

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz pārtikas piedevām, uz ko attiecas I pielikumā uzskaitītās kategorijas un ko izmanto vai ir paredzēts izmantot kā sastāvdaļas kāda pārtikas produkta ražošanā vai gatavošanā un kuras joprojām ir galaproduktā, iespējams izmainītā veidā, šē turpmāk "pārtikas piedevas".

2. Šajā direktīvā "pārtikas piedeva" ir jebkura viela, ko kā tādu parasti nelieto uzturā un ko parasti neizmanto kā raksturīgu pārtikas sastāvdaļu neatkarīgi no tā, vai tai ir uzturvērtība vai tnav, kura kā tāda vai tās blakusprodukti tieši vai netieši kļūst par šādu pārtikas produktu sastāvdaļu pēc tam, kad apzināti tehnoloģisku apsvērumu dēļ pievienota pārtikai šādas pārtikas ražošanas, pārstrādes, gatavošanas, apstrādes, iepakojšanas, pārvadāšanas vai glabāšanas posmā.

⁽¹⁾ OV, C 99, 13.4.1987., 65. lpp. un OV C 12, 16.1.1989.

⁽²⁾ OV C 328, 22.12.1986., 5. lpp.

⁽³⁾ OV L 136, 20.5.1974., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 291, 19.11.1969., 9. lpp.

3. Šī direktīva neattiecas uz:
- pārstrādes palīg līdzekļiem ⁽¹⁾;
 - vielām, ko izmanto augu un augu produktu aizsardzībai saskaņā ar Kopienas noteikumiem saistībā ar augu veselību;
 - aromatizētājiem, ko izmanto pārtikas produktos un uz kuriem attiecas Padomes Direktīva 88/388/EEK ⁽²⁾;
 - vielām, ko pievieno pārtikas produktiem kā uzturvielas (piemēram, minerālvielām, mikroelementiem vai vitamīniem).

2. pants

1. Attiecībā uz katru I pielikumā minētu pārtikas piedevu kategoriju, kam saskaņā ar 3. panta 3. punktu ir pieņemti saraksti, pārtikas produktu ražošanā vai gatavošanā var izmantot tikai šādos sarakstos iekļautās pārtikas piedevas un tikai saskaņā ar šajos sarakstos norādītajiem izmantošanas nosacījumiem.

2. Pārtikas piedevas iekļauj kādā no I pielikuma kategorijām, pamatojoties uz galveno funkciju, kas parasti tiek saistīta ar attiecīgo pārtikas piedevu. Tomēr šīs piedevas iedalīšana konkrētā kategorijā neliedz iespēju, ka pieļauj šīs piedevas izmantojumu citām funkcijām.

3. Pārtikas piedevas iekļauj sarakstā, pamatojoties uz II pielikumā izklāstītajiem vispārīgajiem kritērijiem.

3. pants

1. Ar vispārēju direktīvu, kas jo īpaši aptver esošās īpašās direktīvās par atsevišķām piedevu kategorijām pieņem īpašos noteikumus attiecībā uz piedevām I pielikumā norādītajās kategorijās. Tomēr minēto direktīvu var izstrādāt pakāpeniski.

2. Pēc Komisijas priekšlikuma Padome saskaņā ar Līguma 100.a pantā noteikto procedūru pieņem:

- to piedevu sarakstu, kuru izmantojums atļauts ar nosacījumu, ka vienlaikus neizmanto visas citas piedevas;
- to pārtikas produktu sarakstu, kuriem šīs piedevas drīkst pievienot, nosacījumus, saskaņā ar kādiem tās drīkst pievienot, un vajadzības gadījumā šo piedevu izmantošanas tehnoloģiskā mērķa ierobežojumu;
- noteikumus par piedevām, ko izmanto kā nesējvielas un šķīdinātājus, vajadzības gadījumā, iekļaujot to tīrības kritērijus.

⁽¹⁾ Šajā direktīvā "pārstrādes palīg līdzeklis" ir jebkura viela, ko pašu par sevi nepatērē kā pārtikas sastāvdaļu, ko ar nolūku izmanto izejvielu, pārtikas produktu un to sastāvdaļu pārstrādē, lai apstrādē vai pārstrādē panāktu noteiktu tehnoloģisku mērķi, kā rezultātā galaproduktā iespējams neparedzēti ietilpst tehniski nenovēršamas vielas vai tās derivātu atliekas ar noteikumu, ka šīs atliekas nerada veselības apdraudējumu vai tehnoloģiski neietekmē galaproduktu.

⁽²⁾ OV L 184, 15.7.1988., 61. lpp.

3. Saskaņā ar 11. pantā noteikto procedūru pieņem:

- tīrības kritērijus attiecīgajām piedevām;
- ja vajadzīgs, analīzes metodes, kas vajadzīgas, lai apstiprinātu, ka ir izpildīti a) apakšpunktā minētie tīrības kritēriji;
- ja vajadzīgs, paraugu ņemšanas procedūru un pārtikas produktos vai uz tiem esošu pārtikas piedevu kvalitatīvās un kvantitatīvās analīzes metodes;
- citus noteikumus kas vajadzīgi, lai nodrošinātu 2. panta noteikumu ievērošanu.

4. pants

1. Ja kādai dalībvalstij, iegūstot jaunu informāciju vai atkārtoti novērtējot esošo informāciju pēc šīs direktīvas vai 3. pantā minētās vispārējās direktīvas pieņemšanas, ir nopietns pamats uzskatīt, ka kādas piedevas izmantošana pārtikā, lai gan tā atbilst šīs direktīvas prasībām vai jebkuram sarakstam, kurš izveidots saskaņā ar 3. pantu, apdraud cilvēku veselību, minētā dalībvalsts var īslaicīgi apturēt vai ierobežot attiecīgo noteikumu piemērošanu tās teritorijā. Dalībvalsts par to tūlīt informē pārējās dalībvalstis un Komisiju un savu lēmumu pamato.

2. Komisija pēc iespējas ātri pārbauda 1. punktā minētās dalībvalsts iesniegto pamatojumu Pārtikas produktu pastāvīgajā komitejā, pēc tam tūlīt sniedz savu atzinumu un veic atbilstīgus pasākumus.

3. Ja Komisija uzskata, ka šajā direktīvā vai 3. pantā minētajā vispārējā direktīvā ir nepieciešami grozījumi, lai pārvarētu 1. punktā minētās grūtības un nodrošinātu cilvēku veselības aizsardzību, tā sāk 11. pantā noteikto procedūru, lai minētos grozījumus pieņemtu. Dalībvalsts, kura ir pieņēmusi aizsardzības pasākumus, tādā gadījumā tos var turpināt līdz grozījumu pieņemšanai.

5. pants

1. Lai ņemtu vērā zinātnes un tehnikas attīstību laikā pēc saraksta pieņemšanas saskaņā ar 3. pantu, dalībvalsts īslaicīgi uz laiku var atļaut tās teritorijā realizēt un izmantot piedevu, uz ko attiecas kāda no I pielikumā minētajām kategorijām un kas un nav iekļauta attiecīgajā sarakstā, ar noteikumu, ka tiek izpildītas šādas prasības:

- a) atļaujas termiņš nav ilgāks par diviem gadiem;
- b) dalībvalsts nodrošina, ka pārtikas produkti, kas satur tās atļauto piedevu, tiek oficiāli pārraudzīti;
- c) atļaujā dalībvalsts var pieprasīt, lai pārtikas produktiem, kuru ražošanā izmantota attiecīgā piedeva, būtu pievienota īpaša norāde.

2. Dalībvalsts dara zināmu pārējām dalībvalstīm un Komisijai jebkura saskaņā ar 1. punktu pieņemta atļaujas lēmuma tekstu divos mēnešos no šā lēmuma spēkā stāšanās dienas.

3. Pirms beidzies 1. punkta a) apakšpunktā paredzētais divu gadu termiņš, dalībvalsts var lūgt Komisijai saskaņā ar 3. pantu pieņemtajā sarakstā iekļaut piedevu, attiecībā uz ko valsts iesūcis atļauju saskaņā ar šā panta 1. punktu. Vienlaikus dalībvalsts iesniedz pierādījumus, kas, pēc tās domām, pamato šādu iekļaušanu, un norāda izmantojumus, kam paredzēta šī piedeva. Ja Komisija uzskata šo lūgumu par pamatotu, tā rīkojas saskaņā ar Līguma 100.a pantā noteikto procedūru, lai grozītu sarakstu, kurš noteikts saskaņā ar 3. pantu. Atbilstīgi Komisijas priekšlikumam Padome pieņem lēmumu 18 mēnešos no dienas, kad tai ir nodota šī lieta.

4. Ja Komisija divu gadu termiņā, kas noteikts 1. punktā, neiesniedz priekšlikumu saskaņā ar 3. punktu vai ja Padome 18 mēnešu termiņā, kas noteikts 3. punktā, nepieņem lēmumu, tad valstī šī atļauja jāanulē. Vienlaikus jāanulē atļauja, kas tai pašai piedevai iesūcīta kādā citā dalībvalstī.

5. Tai pašai piedevai nevar iesūkt jaunu atļauju, ja vien to neattaisno zinātnes vai tehnikas attīstība laikā pēc 4. punktā paredzētās anulēšanas.

6. pants

Noteikumus, kas var ietekmēt sabiedrības veselību, pieņem pēc apspriešanās ar Pārtikas zinātnisko komiteju.

7. pants

1. Pārtikas piedevas, kas nav paredzētas pārdošanai galapatēriņam, var realizēt vienīgi tad, ja uz to iepakojuma vai taras ir šāda skaidri redzama, labi salasāma un neizdzēšama informācija:

- a) — attiecībā uz pārtikas piedevām, ko pārdod atsevišķi vai kopā ar citām- katras piedevas nosaukums atbilstīgi

Kopienas noteikumiem, kas ir piemērojami, un EEK numurs vai, ja šādu noteikumu nav, pārtikas piedevas apraksts, kas ir pietiekami precīzs, lai ļautu šo piedevu nošķirt no piedevām, ar kurām to varētu sajaukt, dilstošā secībā pēc svara, ņemot vērā kopējo svaru,

- ja piedevas satur citas vielas vai materiālus, vai pārtikas sastāvdaļas, lai atvieglotu vienas vai vairāku pārtikas piedevu glabāšanu, pārdošanu, standartizāciju, atšķaidīšanu vai šķīdināšanu – piedevas nosaukums atbilstīgi pirmajam ievilkumam un norāde uz katru sastāvdaļu dilstošā secībā pēc proporcionālās svara attiecības kopējā svarā;

- b) — vai nu paziņojums “izmantošanai pārtikā”,

- vai paziņojums “pārtikai paredzēta ierobežota izmantojuma piedeva”,

- vai arī konkrētāka norāde par tās paredzēto izmantojumu pārtikā;

- c) ja vajadzīgs, īpaši glabāšanas un izmantošanas nosacījumi;

- d) izmantošanas noteikumi gadījumā, kad, piedevu izmantojot nepareizi, nav iespējams piedevas pienācīgs izmantojums;

- e) marķējums, kas identificē partiju vai sēriju;

- f) Kopienā reģistrēta ražotāja, fasētāja vai pārdevēja vārds, uzvārds vai uzņēmuma nosaukums un adrese;

- g) procentuālā daudzuma norāde katrai sastāvdaļai, kuras daudzumam pārtikā noteikts ir kvantitatīvs ierobežojums, vai pietiekama informācija par sastāvu, lai pircējs varētu ievērot visus Kopienas noteikumus vai, ja tādu nav, valsts noteikumus, kas attiecas uz šo pārtiku. Ja tāds pats maksimālā daudzuma ierobežojums attiecas uz kādu sastāvdaļu grupu, ko izmanto atsevišķi vai kopā, kopējo procentuālo sastāvu var norādīt ar vienu skaitli;

- h) neto daudzums;

- i) visa pārējā informācija, kas paredzēta 3. pantā minētajā vispārējā direktīvā.

2. Izdarot atkāpi no 1. punkta, a) apakšpunkta otrajā ievilkumā un d) līdz g) apakšpunktā prasītā informācija var parādīties tikai uz tiem dokumentiem saistībā ar sūtījumu, kuri jāiesniedz kopā ar vai pirms tā piegādes, ar noteikumu, ka skaidri redzamā vietā ir norāde “paredzēts pārtikas produktu ražošanai un nevis mazumtirdzniecībai”.

8. pants

Pārtikas piedevas, kas paredzētas pārdošanai galapatērētājam, var realizēt vienīgi tad, ja uz to iepakojuma un taras ir šāda skaidri redzama, labi salasāma un neizdzēšama informācija:

- a) produkta komercnosaukums. Šajā nosaukumā jābūt nosaukumam, kas noteikts saskaņā ar visiem Kopienas noteikumiem attiecībā uz attiecīgo produktu, un tā EEK numuram vai, ja šādu noteikumu nav, produkta aprakstam, kas ir pietiekami precīzs, lai to varētu nošķirt no produktiem, ar kuriem šo produktu varētu sajaukt;
- b) šīs direktīvas 7. panta 1. punkta a) līdz f) apakšpunktā un h) apakšpunktā pieprasītā informācija;
- c) minimālais derīguma termiņš Padomes Direktīvas 79/112/EEK⁽¹⁾ 9. panta nozīmē;
- d) visa pārējā informācija, kas paredzēta 3. pantā minētajā vispārējā direktīvā.

9. pants

Šīs direktīvas 7. un 8. pants neskar daudz sīkāk izstrādātus vai plašākus normatīvos vai administratīvos aktus attiecībā uz bīstamu vielu un preparātu svaru un mērīšanu vai noformējumu, klasificēšanu, iepakojumu un marķēšanu, vai attiecībā uz šādu vielu pārvadāšanu.

10. pants

Dalībvalstis atturas noteikt sīkākas prasības par tām, kas ietvertas 7. un 8. pantā, attiecībā uz to, kā sniedzami tajos paredzētie dati.

Šīs direktīvas 7. un 8. pantā paredzētie dati ir pircējam viegli saprotamā valodā, ja vien nav veikti citi pasākumi, lai nodrošinātu, ka pircējs tiek informēts. Šis noteikums neliedz šādus datus norādīt vairākās valodās.

11. pants

1. Ja jāievēro šajā pantā noteiktā procedūra, priekšsēdētājs vai nu pats pēc savas ierosmes, vai pēc dalībvalsts pārstāvja pieprasījuma nodod lietu Pastāvīgajai pārtikas produktu komitejai.

2. Komisijas pārstāvis iesniedz komitejai veicamo pasākumu projektu. Atzinumu par projektu komiteja sniedz termiņā, ko

(¹) OV L 33, 8.2.1979., 1. lpp.

priekšsēdētājs var noteikt atkarībā no jautājuma steidzamības. Atzinumu sniedz ar kvalificētu balsu vairākumu, kas noteikts Līguma 148. panta 2. punktā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. a) Komisija pieņem paredzētos pasākumus, ja tie saskan ar Komitejas atzinumu;
- b) ja paredzētie pasākumi nesaskan ar Komitejas atzinumu vai ja atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem. Padome lemj ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja trijos mēnešos pēc tam, kad lieta nodota Padomei, tā nav apstiprinājusi pasākumus, Komisija apstiprina ierosinātos pasākumus.

12. pants

1. Dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka I pielikumā definētajām kategorijām piederīgās piedevas var realizēt tikai tad, ja tās atbilst definīcijām un normām, kas noteiktas šajā direktīvā un tās pielikumos.

2. Dalībvalstis nevar liegt, ierobežot vai kavēt pārtikas piedevu, pārtikas vai pārtikas sastāvdaļu realizēšanu ar pārtikas piedevām saistītu apsvērumu dēļ, ja tās atbilst noteikumiem šajā direktīvā, spēkā esošajās īpašajās direktīvās un 3. pantā minētajā vispārīgajā direktīvā.

3. Šā panta 2. punkts neskar valstu noteikumus, kas piemērojami gadījumos, kad nav atbilstīgu noteikumu 3. pantā minētajā vispārējā direktīvā.

13. pants

Saskaņā ar 11. pantā noteikto procedūru pieņem pasākumus, lai Kopienas esošās direktīvas saskaņotu ar šo direktīvu.

14. pants

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu šīs direktīvas prasības 18 mēnešos pēc tās paziņošanas. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju. Ar šiem pasākumiem obligāti nosaka:

— ka vēlākais divus gadus pēc šīs direktīvas paziņošanas var realizēt un izmantot pārtikas piedevas, kas atbilst šīs direktīvas prasībām

— ka ne vēlāk kā trīs gadus pēc šīs direktīvas paziņošanas⁽¹⁾ pārtikas piedevas, kas neatbilst šīs direktīvas prasībām, nevar realizēt un izmantot.

2. Šā panta 1. punkts neskar Kopienas esošos noteikumus vai tos valstu noteikumus, kas gadījumā, ja nav 3. pantā minētās vispārējās direktīvas, attiecas uz dažām pārtikas piedevu grupām vai norāda pārtikas produktus, kuros vai uz kuriem var izmantot pārtikas piedevas, kas atbilst šīs direktīvas prasībām.

15. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1988. gada 21. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
V. PAPANDEOU

⁽¹⁾ Šī direktīva paziņota dalībvalstīm 1988. gada 28. decembrī.

I PIELIKUMS

Pārtikas piedevu kategorijas

Krāsa.
Konservants.
Antioksidants.
Emulgators.
Emulgējošie sāļi.
Biezinātājs.
Recinātājs.
Stabilizētājs ⁽¹⁾.
Garšas veicinātājs.
Paskābinātājs.
Skābes regulētājs ⁽²⁾.
Pretsalīpes viela.
Modificētā ciete.
Saldinātājs.
Izcēlājviela.
Pretputošanas līdzeklis.
Glazēšanas līdzeklis ⁽³⁾.
Miltu apstrādes līdzeklis.
Cietinātājs.
Mitrumsuzturētājs.
Saistviela ⁽⁴⁾.
Ferments ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾.
Pildviela.
Izspiedējgāze un aizsarggāze.

⁽¹⁾ Šajā kategorijā ietilpst arī putu stabilizētāji.

⁽²⁾ Šīs vielas var regulēt skābumu divējādi.

⁽³⁾ Pie šīm vielām pieder eļļošanas līdzekļi.

⁽⁴⁾ Šo terminu iekļaušana šajā sarakstā neliedz varbūtēju lēmumu par norādi uz tiem pārtikas galapatērētājam paredzēto produktu marķējumā.

⁽⁵⁾ Tikai tie, kurus izmanto kā piedevas.

II PIELIKUMS

Vispārīgi pārtikas piedevu izmantošanas kritēriji

1. Pārtikas piedevas var apstiprināt vienīgi ar noteikumu:
 - ka var pierādīt pamatotu tehnoloģisku vajadzību un mērķi nevar sasniegt citiem līdzekļiem, kuri ir ekonomiski un tehnoloģiski realizējami,
 - ka ieteiktajās devās tās nerada patērētāja veselības apdraudējumu, ciktāl par to var spriest pēc pieejamajiem zinātniskajiem datiem,
 - ka, tās izmantojot, patērētājs netiek maldināts.

 2. Pārtikas piedevu izmantošanu var apsvērt vienīgi gadījumos, ja ir pierādījumi, ka, izmantojot šo piedevu, patērētājs gūs nenoliedzamu labumu, citiem vārdiem sakot, jāpierāda tas, ko parasti dēvē par "vajadzību". Pārtikas piedevas jāizmanto vienam vai vairākiem mērķiem, kas norādīti no a) līdz d) apakšpunktā, un tikai gadījumos, kad šos mērķus nevar sasniegt ar citiem līdzekļiem, kuri ir ekonomiski un tehnoloģiski realizējami un nerada patērētāja veselības apdraudējumu:
 - a) saglabāt pārtikas uzturvērtību. Pārtikas uzturvērtības tīša samazināšana būtu attaisnojama tikai gadījumos, kad šī pārtika nav nozīmīga sastāvdaļa parastajā uzturā vai kad piedeva ir vajadzīga pārtikas produktu ražošanai patērētāju grupām ar īpašām uztura vajadzībām;
 - b) nodrošināt ar vajadzīgajām sastāvdaļām vai komponentiem pārtikas produktus, kurus ražo patērētāju grupām ar īpašām uztura vajadzībām;
 - c) uzlabot pārtikas uzglabājāmību vai stabilitāti vai uzlabot tās organoleptiskās īpašības ar noteikumu, ka šīs pārtikas īpašības, saturs vai kvalitāte netiek izmainīta tādā mērā, lai maldinātu patērētāju;
 - d) sekmēt ražošanu, pārstrādi, gatavošanu, apstrādi, iepakojšanu, pārvadāšanu vai glabāšanu ar noteikumu, ka šo piedevu neizmanto, lai slēptu sekas, kas radušās sakarā ar bojātu izejvielu lietošanu vai nevēlamas (ieskaitot nehygiēniskas) prakses vai metožu izmantošanu kādā no šīm darbībām.

 3. Lai novērtētu pārtikas piedevas vai tās derivātu iespējamo kaitīgo iedarbību, tā jāpakļauj atbilstoši toksikoloģiskai testēšanai un novērtēšanai. Novērtējot vērā jāņem arī, piemēram, jebkura kumulatīva, sinerģiska vai pastiprinoša iedarbība, kā arī tas, ka cilvēki nepanes organismam svešas vielas.

 4. Visas pārtikas piedevas pastāvīgi ir jāuzrauga un vajadzības gadījumā atkārtoti jānovērtē, ņemot vērā mainīgos izmantošanas nosacījumus un jauno zinātnisko informāciju.

 5. Pārtikas piedevām vienmēr jāatbilst apstiprinātajiem tīrības kritērijiem.

 6. Pārtikas piedevu atļaujā:
 - a) jānorāda pārtikas produkti, kuriem šīs piedevas var pievienot, un nosacījumi, saskaņā ar kuriem tās var pievienot;
 - b) jābūt ierobežojumam attiecībā uz minimālo devu, kas ir vajadzīga, lai panāktu vēlamu rezultātu;
 - c) jāņem vērā pieļaujamā diennakts deva vai līdzīgs apsvēruma, kas konstatēts pārtikas piedevai, šīs piedevas varbūtējais dienas daudzums visos pārtikas produktos. Ja pārtikas piedevu izmanto pārtikas produktos, ko lieto īpašas patērētāju grupas, jāņem vērā šīs pārtikas piedevas iespējamā diennakts deva patērētājiem minētajās grupās.
-